

URZĄD PATENTOWY w WARSZAWIE OPIS PATENTOWY

B65g 3/04

Nr 28671.

Kl. 81 e, 129.

Feliks Zalewski, Kraków.

Sposób przechowywania węgla.

Zgłoszono 12 lipca 1937 r.

Udzielono 22 czerwca 1939 r.

Przechowywanie znacznych zapasów węgla na wypadek wojny jest obecnie zadaniem pierwszorzędnej wagi. Węgiel, przechowywany na powierzchni, wietrzeje wkrótce, rozsypując się i tracąc swe własności opałowe i chemiczne. Różne sposoby przechowywania węgla, np. pod wodą lub w gazach, są bardzo kosztowne, niewygodne i nie mogą być stosowane w wielkiej skali.

Przechowywanie węgla (kamiennego, brunatnego) w rowach, wykopanych w ziemi, powinno uchronić węgiel przed wietrzeniem, a więc przed obniżeniem jego wartości opałowych i innych. Sposób taki ma więc chronić przed wydzielaniem się z węgla gazów, przed kruszeniem itd. Rowy, wykopane w ziemi, można zabezpieczyć np.

obudową drewnianą lub kamienną od obsypywania się i od zanieczyszczania węgla ziemią. Po umieszczeniu w rowach węgla, należy go przykryć deskami, blachą itd., na które należy nasypać tyle ziemi, by zabezpieczyć węgiel od wpływu mrozu i od dostępu powietrza. Przed pokryciem węgla deskami, blachą itd., które zabezpieczą go od zanieczyszczeń ziemią, na węgiel należy nasypać warstwę mało wartościowego węgla, np. mialu węglowego, którego część zanieczyści się jednak ziemią.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób przechowywania węgla, znamienny tym, że węgiel wysypuje się do wykopanych w ziemi rowów, obudowanych

np. drewnem, kamieniem, betonem, przy czym na wierzch tego węgla nasypuje się warstwę miału węglowego, który pokrywa się deskami, blachą itd. i zasypuje ziemią.

2. Sposób według zastrz. 1, znamieny tym, że węgiel pokrywa się warstwą ziemi o takiej grubości, aby zabezpieczała

od mrozów i odcinała dostęp powietrza do tego węgla w rowie, gdzie zbierają się produkty wietrzenia (gazy), zatrzymując dalsze wietrzenie.

F e l i k s Z a l e w s k i